

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617201027
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6617201027.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu: P. X., N.. XX.XX.XXXX, C. A. W. XXXX/X, H., štátna občianka Slovenskej republiky, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, zastúpený: De minimis, spol. s r.o., advokátska kancelária so sídlom Lovinského 2, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 803,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 803,52 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne počnúc od 29.02.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku ohľadne počiatku úroku z omeškania počnúc od 26.01.2017 do zaplatenia žalobu žalobkyne proti žalovanému z a m i e t a.

III. Súd p r i z n á v a žalobkyni náhradu trov sporu proti žalovanému v rozsahu 100%.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 48,-Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na Okresnom súde Lučenec dňa 26.01.2017 žalobu, v ktorej sa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 803,52 Eur s príslušenstvom. Uviedla, že žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiacu Zmluvu o doplnkovej službe, od ktorých odvodzuje svoj nárok. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere je nutné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 1200,-Eur. Súčasne žalobkyňa uzatvorila so žalovaným súvisiacu Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyni na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, (ďalej len ako „Zmluva o doplnkovej službe“). Na základe Zmluvy o doplnkovej službe sa žalovaný zaviazal, že žalobkyni bude za odmenu pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v preberaní finančnej hotovosti, ktorá je určená na úhradu splátok spotrebiteľského úveru. Zmluva o doplnkovej službe má k Zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu, aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby dojednanie o spolplatení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobkyni žalovaný práve takýmto

spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul ho do splátky úveru. Odplata za doplnkovú službu, ktorá bola predmetom Zmluvy o doplnkovej službe bola percentuálne vo výške 51,50% z istiny poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ním súvisiaca Zmluva o doplnkovej službe by sa mali posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter Zmluvy o doplnkovej službe k Zmluve o spotrebiteľskom úvere možno priamo dovodiť z bodu 1.1 priloženej Zmluvy o doplnkovej službe, v ktorých sa uvádza totožné dojednanie. Zmluva o doplnkovej službe nie je samostatne označená číslom, ale priamo odkazuje na číslo konkrétnej zmluvy, ku ktorej sa viaže.

2. Žalobkyňa ďalej poukázala na tú skutočnosť, že Zmluva o doplnkovej službe bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nelogické, aby žalobkyňa z vlastnej vôle pristupovala a požadovala uzatvorenie Zmluvy o doplnkovej službe, čím sa poskytnutý úver predraží, pretože musí platiť odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude preberať splátky úveru v jej domácnosti. Uvedená služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobkyne, ale bola podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaný v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvádza RPMN vo výške 70,38%, pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o doplnkovej službe je niekoľkonásobne vyššia. V skutočnosti zaplatila za úver 86,00% odplatu zo sumy poskytnutého úveru.

3. Zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a súčasne v nej sú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje len údaj týkajúci sa počtu splátok. V Zmluve absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalobkyňa v žalobe zdôraznila, že v rámci samotného textu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dojednaním „iluzórneho“ poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu. Žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy a to na : zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za výber splátok úveru. Žalovaný spotrebiteľské práva žalobkyne porušil tým, že v Zmluve použil neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky, keď obchodný zástupca poskytnutie úveru podmienil uzatvorením Zmluvy o doplnkovej službe, v Zmluve o úvere neuviedol skutočné RPMN. Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatný právny úkon, žalovaný mal nárok len na sumu, ktoré boli žalobkyňi reálne poskytnuté. Finančné prostriedky, ktoré prijal nad rámec skutočne poskytnutých finančných prostriedkov je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie, pretože finančné prostriedky žalovaný získal bez právneho titulu.

5. Žalobkyňi na základe Zmluvy o úvere bola poskytnutá suma vo výške 1200,-Eur. Žalovanému zaplatila 2003,52Eur , takže žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 803,52 Eur.

6. Predžalobnou výzvou zo dňa 20.01.2017 vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 25.01.2017. Žalovaný bezdôvodné obohatenie nevydal, takže je dôvodné, aby počnúc od 26.01.2017, kedy sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobkyňi zaplatil zákonné úroky z omeškania.

7. Okresný súd Lučenec vydal platobný rozkaz dňa 09.02.2017, č.k. 9Csp/27/2017-35. Proti platobnému rozkazu podal včas odpor žalovaný, ktorý bol doručený Okresnému súdu Lučenec dňa 10.03.2017.

8. Uznesením zo dňa 21.03.2017, č.k. 9Csp/27/2017 - 58 súd zrušil platobný rozkaz zo dňa 09.02.2017. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2017.

9. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že neprijal od žiadneho svojho zákazníka plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode, a teda relevantnému právnomu titulu, čím je vylúčené, že by sa žalovaný mohol bezdôvodne obohatiť. V čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj Zmluvy o doplnkovej službe konal v súlade so zákonom a jeho postup bol

správny. Žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že nie je na zväžení žalovaného, či odmenu zo zmluvy o doplnkovej službe zahrnie alebo nezahrnie do RPMN, pretože veličiny, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN sú stanovené kogentnou právnou úpravou, ktorú žalovaný musí dodržiavať. Vzhľadom na jednoznačné znenie § 2 písm. g) ako aj § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že odplaty za dobrovoľné doplnkové služby, či sankcie do RPMN nevstupujú. Poskytovanie doplnkových služieb je nielen úplne bežné na finančnom trhu, ale priamo právna úprava takéto počínanie umožňuje a počíta s ním. Žalovaný odmieta účelovú snahu žalobcu spájať akcesorickú povahu záväzkov s výškou RPMN v tom, že odmenu za doplnkovú službu nezahrnul žalovaný do RPMN, čím malo dôjsť zo strany žalovaného k nesprávne určeniu výšky RPMN. Pravdou je, že mohol doplnkovú službu formálne včleniť do textu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že v prípade záujmu o túto službu by zákazník priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere vyznačil, že má záujem aj o ňu. Práve z dôvodu prehľadnosti a nezameniteľnosti sa žalovaný rozhodol doplnkovú službu vyčleniť do samostatnej zmluvy, uvedenej na samostatnej listine s presným a vecným označením ako zmluva tak, aby každému zákazníkovi bolo hneď zrejmé, že sa jedná o dva samostatné produkty. Odmena za doplnkovú službu podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch nepatrí do celkových nákladov, a teda nevstupuje do výpočtu RPMN, takže nie je dôležité, či doplnková služba je uvedená v samostatnej zmluve alebo ako voliteľná súčasť v Zmluve o spotrebiteľskom úvere ako sa mylne domnieva žalobkyňa. Každý zákazník sa sám rozhodne, či osloví žalovaného s požiadavkou o poskytnutie úveru a rovnako sa slobodne rozhoduje, či v prípade poskytnutia úveru bude využívať doplnkové služby, ktoré nie sú podmienkou získania úveru. Výhradne žalobkyňa mohla zvoliť spôsob akým svoj dlh voči žalovanému splní. Doplnková služba je nadštandardnou službou a je spoplatnená, keďže sa jedná o dobrovoľnú službu, nie je podmienkou získania úveru, nezapočítava sa do RPMN. Zmluva o doplnkovej službe obsahuje ustanovenie o predmete plnenia, ktoré je vyjadrené presnou a pevnou sumou. Predmet ako aj ceny sú v Zmluve o doplnkovej službe vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne. Je z nich zrejmé, aká je odmena (nie poplatok) za doplnkovú službu ako aj to za čo sa táto odmena platí, t.j. v čom spočíva podstata služby. Za tohto stavu žalovanému nie je zrejmé, prečo by takúto doplnkovú službu v slobodnom trhovom prostredí nemohol poskytovať, pričom zákazníci žalovaného mali záujem riadne ju využívať. Žalovaný takúto službu nemohol poskytovať svojim zákazníkom zadarmo. Dohodnutú odmenu je potrebné považovať za plne súladnú s dobrými mravmi, pretože zodpovedá nákladom spojeným s návštevou obchodného zástupcu svojho zákazníka ako je cestovné, strata času a pod..

10. Žalovaný ďalej uvádza, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX obsahuje náležitosti predpokladané ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) a ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje konkrétny deň konečnej splatnosti úveru a jednoznačne sa v nej uvádza výška úveru. V súvislosti s termínom konečnej splatnosti sa v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádza, že termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je 7. deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Z uvedeného je zrejmé, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje presný a nezameniteľný jeden deň, kedy dôjde ku konečnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru, ak si bude žalobca plniť svoje povinnosti presne podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nesplatiť úver predčasne alebo nebude v omeškaní. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje konkrétny jeden deň konečnej splatnosti presne tak, ako sa toho domáha žalobkyňa.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení ďalej konštatuje, že podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru, na účely jeho splatenia. Zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti jasne uvádza, keď výška úveru je 1200,-Eur, úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 22,38 % ročne ako aj finančnou kvantifikáciou, ktorá predstavuje 172,80 Eur, výška jediného poplatku t.j. poplatku za garantovanú službu je 241,20 Eur, celková dlžná suma, ktorú má žalobkyňa zaplatiť a ktorá je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov je 1614,-Eur, počet splátok je 60. týždenných splátok, výška jednotlivých splátok je 26,90 Eur. Splatnosť prvej splátky je 7. deň po pripísaní celej čiastky úveru na účet určený zákazníkom a splatnosť každej ďalej splátky nastane v 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Žalovaný zastáva názor, že je absolútne dostatočné, ak zmluva o spotrebiteľských úveroch obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka žalovanému splatiť.

12. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zdôrazňuje, že nerozumie námietkam žalobkyne o nešpecifikovaní predmetu garantovanej služby, keďže v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je tento predmet presne a jasne špecifikovaný a to priamo v bode 4 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poplatok za garantovanú službu je prípustným a zákonom dovoleným poplatkom, pretože ho predpokladá aj § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj čl. 3 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v platnom znení. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ktorý limitoval najvyššiu prípustnú odplatu pri spotrebiteľských úveroch, ktorá nebola v Zmluve o spotrebiteľskom úvere prekročená, čo nerozporuje ani žalobkyňa. Ak všeobecne záväzný právny predpis umožňoval uzatvárať spotrebiteľské úverové zmluvy do určitej maximálnej výšky odplaty, tak nemôžu byť z povahy veci v rozpore s dobrými mravmi, či inými právnymi predpismi také náklady úveru, ktoré tento limit neprekročia a zároveň z toho vyplýva, že ak všetky náklady zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere spoločne tento limit neprekročili, tak je zrejmé, že tento limit nemohol prekročiť ani ktorýchkoľvek z jej dielčích nákladov posudzovaných osve. Žalovaný upozornil na opomenutie synalagmatickej reštitúcie podľa § 457 Občianskeho zákonníka zo strany žalobcu. Keďže teda žalovaný na úkor žalobkyne nezískal akékoľvek bezdôvodné obohatenie je dôvodné žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

13. Žalobkyňa sa vyjadrila k odporu proti platobnému rozkazu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 30.03.2017. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom sporu bola uzavretá v rozpore so zákonom. Poukázala na ustanovenie § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z., § 9 ods. 2 a § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Trvala na dôvodoch uvedených v písomnej žalobe. Odmena za výber splátok v hotovosti, ktoré mala žalobkyňa platiť na základe Zmluvy o doplnkovej službe bolo nutné zahrnúť do ročnej percentuálnej miery nákladov s poukazom na znenie § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ by si žalobkyňa skutočne mohla dobrovoľne vybrať medzi úhradami splátok „svojpomocne“ - lacnejší variant a prostredníctvom obchodného zástupcu - drahší variant, je zrejmé, že by sa pre uvedenú službu s obchodným zástupcom nerozhodla a tak si ušetrila náklady umelo predražujúci úver. Žalobkyňa si doplnkovú službu slobodne a vážne nezvolila, pretože odmena za hotovostný výber splátok obchodným zástupcom žalovaného podstatne zvyšuje celkovú odplatu za úver. Pravidelné návštevy obchodných zástupcov žalovaného slúžili výlučne záujmom poskytovateľa úverov. Žalobkyňa ďalej predložila čestné prehlásenia klientov žalovaného, ktoré preukazujú, že ak chceli klienti dostať spotrebiteľský úver od žalovaného museli bez možnosti voľby podpísať všetky im predložené listiny a splátky úveru museli uhrádzať v hotovosti obchodným zástupcom žalovaného. Doplnková služba dohodnutá aj so žalobkyňou nebola dobrovoľná. Navrhla, aby súd vypočul ako svedkyňu K. Č..

14. Okresný súd Lučenec vyzval žalovaného, aby sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobcu uznesením č.k. 9Csp/27/2017 - 122 zo dňa 31.05.2017. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.06.2017. Žalovaný doručil vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu dňa 02.10.2017. Žiadal žalobu aj naďalej zamietnuť, pretože nezískal na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie. Zmluva o doplnkovej službe bola zmluvou dobrovoľnou, ktorá nebola žiadnou podmienkou získania úveru. Odmena za ne sa do RPMN nezapočítava, čo vyplýva z konštantnej rozhodovacej činnosti súdov, orgánov dozoru a predovšetkým rozhodujúcej právnej úpravy (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný zastáva názor, že je výhradne na zákazníkov, v danom prípade na žalobkyňu, aký spôsob pre splnenie svojho dlhu využije. Žalovaný ďalej zdôrazňuje, že Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu má všetky náležitosti predpokladané zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca si vo svojej replike nedôvodne zamieňa administratívny poplatok s poplatkom za garantovanú službu. Zavedením poplatku za garantovanú službu sa žalovaný zaviazal pre svojich zákazníkov zabezpečovať činnosť podľa bodu 4, ktoré zo zákona nebol a ani nie je povinný zabezpečovať. Poplatok za garantovanú službu je v adhéznych zmluvách o spotrebiteľskom úvere používaných žalovaným, v ktorých je obsiahnutý povinnou náležitosťou a preto automaticky vstupuje do celkových nákladov ako aj RPMN, teda do ceny spotrebiteľského úveru. Poplatok za garantovanú službu podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespadá medzi zakázané poplatky uvedené v citovanom § 9 ods. 10 zákona o spotrebiteľských poplatkoch, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrený jasne, zrozumiteľne, určite pričom protiplnenie za daný poplatok je v presne vymedzené v bode 4 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 07.12.2017 uviedla, že imanentnou súčasťou každého úverového vzťahu je vždy aj dojednanie o spôsobe jeho splácania. Spôsob splácania musí byť vždy súčasťou úverovej zmluvy a nemá žiadnu úlohu to, či bol spôsob

splácania uvedený na samostatnej listine, pretože sa vždy jedná iba o jeden zmluvný vzťah, ibaže pozostávajúci z viacerých listinných komponentov. Pokiaľ za splácanie úveru (hotovostné inkasovanie splátok úveru) má spotrebiteľ platiť dodávateľovi akúkoľvek odmenu, táto odmena musí byť logicky nevyhnutnou súčasťou celkových úverových nákladov spotrebiteľa, a teda aj premietnutá do RPMN bez ohľadu na to, či spotrebiteľ mal v tejto veci skutočnú možnosť voľby. Žalobkyňa reálnu možnosť voľby nemala. Úver by jej nebol poskytnutý pokiaľ by nepodpísala všetky listiny vrátane Zmluvy o doplnkovej službe, t.j. Zmluvy o zabezpečení splátok úveru; ani opak toho by však nemenil na právnom posúdení veci. Predkladanie a uzatváranie zmlúv žalovaným o hotovostnom inkasovaní splátok úveru spôsobom, ktorý vzbudzuje dojem, že sa jedná o osobitne poskytovanú službu, za ktorú je spotrebiteľ uhradiť veriteľovi odmenu nezahŕňajúc ju do sumy celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, je potrebné posúdiť ako klamlivú obchodnú praktiku podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 ochrane spotrebiteľa a o zmene a zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

16. Žalovaný reagoval na vyjadrenie žalobkyne, že žalobkyňa bola veľmi skúsená spotrebiteľka, ktorá mala viacročnú a opakovanú skúsenosť s produktami žalovaného. Obidve zmluvy, ktoré sú predmetom tohto konania boli uzavreté štandardne, úplne pokojne, bez akýchkoľvek mylných dojmov. Argumentácia žalobkyne o tom, že žalovaný tým, že nezahrnul odmenu podľa zmluvy o zabezpečení splátok úveru do RPMN už skôr uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čím sa mal dopustiť klamlivej obchodnej praktiky je nesprávna, pretože úplne opomína obligatórny taksatívny výpočet položiek vstupujúcich do RPMN, zamieňa si dva odlišné právne inštitúty, pričom ich súčasné naplnenie ani nie je možné.

17. Súd určil termín pojednávania na deň 20.12.2017. Na pojednávanie sa dostavila žalobkyňa, zástupca žalobkyne. Žalovaný ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s tým, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd nariadil pojednávanie v neprítomnosti zástupcu žalovaného.

18. Žalobkyňa vypovedala tak, že uzavrela Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Potrebovala finančné prostriedky, pričom obchodná zástupkyňa jej predložila „papiere“. Obchodná zástupkyňa žalovaného pani Č.Á. jej neponúkla inú možnosť splácania úveru, nepýtala sa jej, či má zriadený účet v banke, avšak ona účet v banke zriadený nemala. Nevedela o tom, že za službu - splácanie úveru v hotovosti bude musieť platiť. Obidve zmluvy boli napísané drobným písmom, ona dobre po slovensky nerozumie, takže si ich nevedela prečítať.

19. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, prečítaním Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa XX.XX.XXXX, listinných dôkazov tvoriacich súdny spis sp.zn. 9Csp/27/2017.

20. Medzi stranami nebol spor o tom, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, dňa XX.XX.XXXX číslo XXXXXXXXXX (č.l. 21 spisu - Zmluva o úvere) za nasledovných podmienok: poskytnutý úver 1200,-Eur. Celkové náklady zákazníka sú tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu predstavujú sumu 1614,-Eur. Úrok je vyjadrený v Zmluve úrokovou sadzbou 22,38 % ročne zo sumy úveru, t.j. vo výške 172,80 Eur a poplatku za garantovanú službu pevnou sumou 241,20 Eur. Celkové náklady na základe údajov platných v čase uzatvorenia Zmluvy predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN vo výške 70,38%. Celková čiastka, ktorú je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému na základe Zmluvy je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov, pričom v čase uzatvorenia Zmluvy a pri predpoklade riadneho a včasného plnenia dlhu predstavuje sumu 1614,00 Eur. Priemerná hodnota RPMN vzťahujúca sa na úver poskytnutý na základe Zmluvy predstavuje 48,52%. V písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že zákazník zaplatí žalovanému dlžnú sumu v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po poslednú je 26,90 Eur a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 26,90 Eur. Úver sa za podmienok podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytuje na dobu 60 týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je siedmy deň 60.týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Žalobkyňa podpisom Zmluvy potvrdila prevzatie celej čiastky úveru v hotovosti. Splatnosť každej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky je dohodnutý 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7.deň 60.týždňa po dni uzavretia zmluvy. V ten istý deň bola podpísaná Zmluva o zabezpečení splátok úveru, pričom v bode I. bod 1.1 je uvedené, že poskytovateľ sa zaväzuje žalobcovi za odmenu podľa odseku 1.2 počas splatnosti Zmluvy o úvere pravidelne poskytovať

službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXX. Žalobkyňa sa zaväzuje, že za poskytnutie služby zaplatí žalovanému celkovú odmenu vo výške 618,-Eur. Zákazník sa zaväzuje splácať odmenu v 60. pravidelných splátkach a to v 59. týždenných splátkach vo výške 10,30 Eur a poslednú splátku vo výške 10,30 Eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky žalovaným.

21. Z predložených listinných dôkazov žalobkyňou, a to čestných prehlásení (č.l. 74 až 97 spisu) je zrejmé, že sa jedná o čestné prehlásenia blanketné, rovnakého obsahu, v zmysle ktorých označené subjekty menom, priezviskom, dátumom narodenia a bydliskom vyhlasujú, že v určitý konkrétny deň uzatvorili so spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 49, prostredníctvom jej obchodného zástupcu, taktiež označeného menom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, číslo vypísané v každom prípade vo vzťahu k tej ktorej zmluve. Osoby vyhlasujú, že potom ako si obchodný zástupca overil, že spĺňajú podmienky na poskytnutie úveru, pripravil a predložil im k podpisu zmluvu pozostávajúcu z viacerých formulárových listín. Pamätajú si, že k tomu, aby úver dostali, museli podpísať viacero papierov, obchodný zástupca im nič nehovoril o tom, že by bola aj iná možnosť ako čerpať daný spotrebiteľský úver ani im neponúkol lacnejšiu možnosť čerpania. Bola iba jedna možnosť, a to podpísať všetky papiere a tak dostať pôžičku. Splátky úveru potom chodil osobne pravidelne vyberať obchodný zástupca. Uvedené čestne prehlasujú podpísané osoby označené podpisom a vo Filáckove s uvedením konkrétneho dňa s tým, že tieto zodpovedajú skutočnosti a takto si ju pamätajú. Čestné prehlásenia sú podpísané v slovenskom aj maďarskom jazyku osobami P. A., P. K.N., H. M., V. A., P. S., T. M., Q. A., P. Q., J. Q., P. S., V. M., W. A., Š. C., Z. W., F. A., H. K. . Z vyššie uvedených osôb boli ako svedkovia vyslúchaní v spore sp. zn. 21Csp/196/2016 nasledujúce osoby: P. K., H. M., V. M., Q. A., P. A., Š. S., H. K., P. S., P. K., W. A., Š. C., F. A..

22. Čestné prehlásenia D. Č. (č.l. 81) sa obsahovo aj formou líši od vyššie uvedených čestných prehlásení. Menovaná uvádzala, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s.r.o., prostredníctvom jej obchodného zástupcu C. V. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a to tým spôsobom, že na základe reklamnej ponuky požiadala o úver a obchodná zástupkyňa prišla k nej domov, kde podpisovali zmluvu. Obchodná zástupkyňa nevysvetľovala čo sú jednotlivé listiny, ktoré treba podpísať, iba ukazovala „tu a tu sa to má podpísať“. Dokumenty boli položené na seba, obchodná zástupkyňa len odkrývala. Obchodná zástupkyňa jej nedala na výber či budú splátky týždenné alebo mesačné, ale rovno určila, že podľa výšky úveru, v konkrétnej výške bude splátka a bude splatná týždenne. Inú možnosť splácania, ako splácať len doma, zástupkyňa nedala, pričom nemala možnosť neuzatvoriť zmluvu o zabezpečení splátok úveru, listina ani jej obsah jej neboli vysvetľované. Peniaze jej boli poskytované dávnejšie v hotovosti, neskôr na účet. V ten istý deň, keď bola podpísaná zmluva u nej doma si obchodná zástupkyňa vypýtala aj prvú splátku úveru.

23. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

24. Podľa ustanovenia § 290 Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

25. Podľa ustanovenia § 2 písm. g) zákona č.129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

26. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 písm. f), j), k), zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere 1 musí obsahovať tieto náležitosti:
zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (v čase uzavretia Zmluvy o úvere 2 písm. l) citovaného zákona).

27. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., účinný ku dňu uzavretia Zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

28. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

29. Podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu,¹⁾ na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov¹⁾ na platobné transakcie¹⁾ a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie¹⁾ sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

30. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

31. Podľa ustanovenia § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

32. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky,

ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

33. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa ustanovenia § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

35. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

36. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Podľa ustanovenia § 131 C.s.p. žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Predmet civilného sporu zásadne neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis. Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (ustanovenie § 216 C.s.p.). V súlade s citovaným zákonným ustanovením žalobca žiadal vydať od žalovaného bezdôvodné obohatenie.

39. Vyššie citované zákonné ustanovenia súd aplikoval v tomto spore.

40. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila žalobkyňa so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi úver vo výške 1200,-Eur. Súčasne žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyne na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, ktorý bol poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX.

41. Bezdôvodné obohatenie v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy je konštruované ako záväzkový vzťah (veľmi podobný zodpovednostnému vzťahu) medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho sa niekto obohatil. Bezdôvodné obohatenie je v zmysle citovanej úpravy konštruované ako predmet plnenia, ktorý sa má vydať. Jeho zákonná úprava je taká, aby ak vzniklo, sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. Teda platí všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Takto vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

42. Plnenie bez právneho dôvodu - ťažiskom tejto skutkovej podstaty je poskytnutie plnenia jedným subjektom druhému subjektu, bez počiatocnej existencie akéhokoľvek právneho dôvodu tohto plnenia. V praxi môže ísť o prípady, poskytnutia plnenia osobe, o ktorej sa dlžník domnieva, že je veriteľom, plnenia tzv. nedlhu (teda plnenie domnelého dlhu, ktorý však vôbec neexistoval a pod.). Podstatným pojmovým znakom tohto prípadu bezdôvodného obohatenia je však vždy to, aby osoba poskytujúca plnenie nedisponovala subjektívnou vedomosťou o tom, že plní bez právneho dôvodu.

43. Zákon jednoznačne hovorí, že predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať a túto povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie má ten, kto ho získal na úkor iného. Subjektom, ktorý má právo žiadať vydať bezdôvodné obohatenie je ten, na úkor koho sa niekto bezdôvodne obohatil.

44. Súd dokazovaním skúmal, či Zmluva o úvere mala zákonné náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), k), j) resp. (l) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva bola uzavretá v písomnej forme, čiže v súlade so zákonom. Je pravda, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ bol povinný určiť v zmluvách o úvere presný rozpis súm a to, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) resp. l) vyššie citovaného zákona). Súdy citované znenie zákona prísnejšie interpretovali v porovnaní so znením Smernice č.48/2008/ES, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok.

45. V tejto súvislosti súd poukazuje a stotožňuje sa so správnou argumentáciou žalovaného, že rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (tretia komora) C-42/15 z 09. novembra 2016 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu (bod 72 v ktorom Súdny dvor Európskej únie na prejudiciálnu otázku, či je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala každú splátku spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum alebo či v tejto súvislosti postačuje všeobecný odkaz v zmluve umožňujúci identifikovať dátum týchto splátok, a či zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami musí spresňovať vo forme amortizačnej tabuľky, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, odpovedal, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, a že čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, dokonca tieto ustanovenia v spojení s čl. 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. I keď právo Európskej únie de iure neustanovuje všeobecnú záväznosť rozhodnutí súdov únie, všeobecná záväznosť rozhodnutí súdov únie je daná zásadou zodpovednosti členského štátu za škodu, ktorú spôsobil porušením práva únie, napr. aj tým, že vydá súdne rozhodnutie, ktoré bude v zjavnom rozpore s judikatúrou súdneho dvora (Köbler - C-224/01, 30.09.2003) a (právny názor Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/790/2015 zo dňa 25.01.2017).

46. Vyššie citovaný odkaz na rozsudok vo veci C-42/15 sa vzťahuje aj na žalobcom namietanú absenciu náležitosti Zmluvy písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V Zmluve o úvere bol žalobkyni úver poskytnutý na dobu 60 týždňov. Termín poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol v siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia Zmluvy. Súdny dvor vo svojom výroku záväzným spôsobom okrem iného objasnil aj článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES nasledovne: „2.Článok 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby Zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok.“ Súdny dvor EÚ príslušné ustanovenie smernice 2008/48/ES jasne vyložil tak, že obsahom danej náležitosti nie je nevyhnutne uvedenie konkrétneho dátumu splatnosti úveru (deň, mesiac, rok). Dôležitým pre tento spor je ale spôsob, akým Súdny dvor EÚ k takémuto záveru dospel. V bode 48 rozsudku C-42/15 poukázal na cieľ daného ustanovenia, ktorý uvádzala generálna advokátka E.Sharpston, a to zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Podľa Súdneho dvora EÚ na naplnenie tohto cieľa postačí akákoľvek formulácia, ktorá umožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy, veriteľovi sa však neukladá v zmluve uviesť presný dátum (deň, mesiac, rok). V danom spore bolo postačujúce, že v Zmluve o úvere bol konkrétne definovaný počet splátok 60, definovaná výška každej splátky, určená splatnosť každej splátky, pričom je potrebné zohľadniť, že úroky ani istina nemali žiaden osobitný dátum splatnosti, ktorý by vyžadoval, aby bolo potrebné popri splatnosti jednotlivých splátok definovať samostatne splatnosť jednotlivých zložiek celkových nákladov žalovaného spojených s poskytnutým úverom.

47. Súd sa postavil na to stanovisko, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov, okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Za doplnkovú službu - inkasovanie splátok, ktorá bola medzi stranami sporu dojednaná osobitnou zmluvou, vrátane odmeny za takúto službu bola žalobkyňa povinná platiť odmenu osobitne, avšak inkludovanú v jednotlivých splátkach úveru. Zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Potvrzuje to výpoveď žalobkyne, ale aj výpovede svedkov v iných konaniach vedených na Okresnom súde v Lučenci, a čestné prehlásenia, ktoré predložila žalobkyňa. Žalobkyňa potrebovala finančné prostriedky, pretože sa ocitla v ťaživej finančnej situácii, a aby ich získala musela podpísať dohodu o doplnkovej službe k Zmluve o úvere. Navyiac obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení zmluvy o garantovanom výbere splátok. V súlade s ustanovením § 52a Občianskeho zákonníka, sa jedná o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám známeho účelu týchto zmlúv pri ich uzatváraní zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé. Potom náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej priemernej miery nákladov, nakoľko sa jedná o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že platbu odmeny v zmysle zmluvy o garantovanej službe do RPMN nezahrnul, takže táto otázka nebola medzi žalobkyňou a žalovaným spornou. Finančná situácia žalobkyne nebola dobrá, takže v takejto ťaživej finančnej situácii súd uveril jej výpovedi, ktorá bola podporená aj čestnými prehláseniami, že nemala možnosť zvoliť si iný spôsob platenia len ten, ktorý jej ponúkol žalovaný, pričom výška odmeny za doplnkovú službu 618,- Eur bola percentuálne vyššia ako 50% z poskytnutého úveru (1200,-Eur). Keďže Zmluva o doplnkovej službe bola podmienkou uzavretia Zmluvy o úvere, ktorá je predmetom sporu a v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX nebola správne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech žalobkyne, považoval súd Zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z..

48. Poplatok za garantovanú službu nepodlieha v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 OZ ako aj podľa Čl.4 ods. 2 Smernice 93/13/EHS samotnému súdnemu prieskumu prijateľnosti ceny tohto poplatku. Žalovaný v Zmluve o úvere tento administratívny poplatok špecifikoval a určil ho určito, jasne a zrozumiteľne. Zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 písm.k) zákona č. 129/2010 Z.z.

49. Predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého zo Zmluvy o úvere. Keďže súd sa postavil na to stanovisko, že úver z dôvodov, ktoré rozvádza vyššie je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Žalobkyni bola podľa Zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytnutá suma 1200,-Eur. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu vo výške 2003,52 Eur, čo vyplýva z listinného dôkazu Karty splátok, takže žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 803,52 Eur.

50. Vzhľadom na skutočnosť, že súd sa postavil na to stanovisko, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobcu, nakoľko v Zmluvách o úvere absentuje povinná náležitosť a to správne vypočítaná RPMN čoho dôsledkom je, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, keďže súčasťou úverovej zmluvy sú poplatky nezahrnuté do RPMN uvedené v súvisiacej Zmluve o garantovanej službe, súd rozhodol tak ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

51. Žalovaný je v omeškaní s povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie, ale len od 29.02.2017. Žalobu, ktorú súd považoval za kvalifikovanú výzvu na mimosúdne plnenie prevzal dňa 28.02.2017. Predžalobnú výzvu zástupcu žalobcu zaslanú e-mailom nepovažoval za takú, ktorá mohla vyvolať účinky dobrovoľného plnenia zo strany žalovaného. Súd priznal úroky z omeškania počnúc od 29.02.2017 do

zaplatenia a vo zvyšku ohľadne počiatku úrokov z omeškania počnúc od 26.01.2017 žalobu žalobkyne zamietol.

52. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu aj keď súd v časti počiatku príslušenstva žalobu zamietol. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu aj neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva a ak príslušenstvo žalobca nevyčíslil vo svojej žalobe (uznesenie NS SR sp.zn. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008).

55. Žalobkyňa - poplatník bol v spore oslobodený od súdneho poplatku (ustanovenie § 4 ods. 2 písm. u) zák. č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov) a úspešný. Poplatková povinnosť prešla podľa ustanovenia § 2 ods. 2 citovaného zákona na neúspešného žalovaného, ktorý je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 48,- Eur podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku na Okresný súd Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.